

Aktiveringsindsatsen er jo ikke, som fru Jette Gottlieb forsøgte at udlægge det, et spørgsmål om, at tusindvis af arbejdsløse oplever aktivering som noget nær meningsløst eller nedværdigende. Vi har tusindvis af gode eksempler på, at aktiverede personer hurtigt er kommet tilbage i ordinær beskæftigelse og har fået en mulighed for selvforsørgelse og en mulighed for at gøre sig gældende på arbejdsmarkedet. Det er én af forklaringerne på, at vi den dag i dag konstaterer, at ledigheden endnu en gang falder.

Så vil jeg sige til de ordførere, der har været oppe at sige, at der er grund til at hilse det velkomment, at arbejdsministeren er blevet kloge-re: Jeg vil gerne udstede det løfte, at hvis jeg får en lignende lejlighed over for de pågældende ordførere, vil jeg også gerne fra Folketingets talerstol gøre det gældende.

Med hensyn til spørgsmålet om forligsbrud og om, hvem der er forligspartier, vil jeg gerne anføre så tydeligt, som jeg overhovedet kan, at man skal lægge mærke til faktorenes orden:

Der er indgået et forlig med forligspartierne Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti og regeringspartierne om en bred vifte af ændringer i en aktiv arbejdsmarkeds-politik.

Under andre forhandlinger under de samlede finanslovforhandlinger er der fra øvrige partier med hensyn til et enkelt element udtrykt ønske om, at det blev indføjet i aftalen. Det blev samtidig fra regeringens side tilkendegivet, at dette ikke gav forligspartirettigheder.

Derfor vil jeg sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, at der ikke er nogen grund til at stå heroppe og fortælle arbejdsministeren, at med en lidt længere parlamentarisk erfaring var det nok ikke gået således med aftalen. Hjemmearbejdet er gjort, også i denne her sammenhæng.

Og så troede jeg i øvrigt, hr. Knud Erik Kirkegaard, at vi havde en aftale om, at du ikke roser arbejdsministeren – med de problemer, det kan give mig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er noget med arbejdsministerens parlamentariske erfaring, som åbenbart gør, at han ikke er klar over, at man ikke har lov til at tiltale medlemmerne direkte.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan så berolige formanden med, at i daglig tale er arbejdsministeren og jeg faktisk dus og

kommer rimelig godt ud af det med hinanden. Men det er klart, at når der er nogle ting, der skal opklares i politisk sammenhæng, så optræder vi således her fra Folketingets talerstol.

Arbejdsministeren sagde, at den aftale, der var indgået til anden side, ikke gav forligspartirettigheder for de partier, der havde tilsluttet sig, og det opfatter jeg altså på den måde, at de oprindelige arbejdsmarkedsreformpartier uafhængigt af SF og uafhængig af Enhedslisten kan ændre i bestemmelserne om arbejdspraktik. Det kvitterer jeg for og siger tak for, og så skulle den historie i og for sig være overstået mellem mig og arbejdsministeren.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Selv hvis arbejdsministeren havde sagt De, havde det ikke været tilladt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om servicejob. (Forsøgsordning med tilskud til servicejob i den offentlige sektor).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 3/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

I en meget lang periode har der været rejst kritik af de arbejdsmarkedspolitiske tiltag, der har været iværksat for at afhjælpe langtidsløsheden. Kritikken har været rettet mod kvaliteten af aktiveringstilbudene så vel som de reelle